

Periòdic quinzenal portantveu d'Esquerra Republicana de Catalunya a Bellpuig i comarca

Redacció i Administració:

Francesc Macià, 16

Telèfon, 32

Editat als Tallers de

l'Impremta Popular

Bellpuig

Número solt 15 cts.

Any: 3 ptes.

Editorial El 19 aniversari de la Revolució Russa

Ahir es complir el 19 aniversari de la Revolució Russa. La Revolució que el proletariat rus sabé guanyar després d'una lluita desigual contra els exercits blancs, que llavors, com ara el feixisme, representaven l'imperialisme mundial.

L'"Avenç" dedica el seu èditorial d'avui a la commemoració del triomf de la Revolució Russa.

A Barcelona, avui, els partits del Front Popular, commemoren l'aniversari de l'Octubre Roig. "Avenç" no podia mancar-hi. Ha enviat també la seva representació.

El proletariat català, aquest any, commemora la gloriosa revolució russa, dins una plena guerra civil, dins la qual fem la nostra revolució. Revolució que en portar-la a cap, sabrem seguir les ensenyances després de la revolució russa.

Després de 19 anys de l'experiència russa, l'imperialisme mundial ha volgut clavar les seves grapes en la carn dura — del treball i sofriment — del proletariat espanyol i català, però la duresa d'aquest ha fet que aquelles es trenquesin, no del tot encara, però es trencaran del tot, un dia no molt llunyà.

El proletariat revolucionari d'Espanya i Catalunya, va defensant pam a pam tot el territori de la República. Aquests dies al front de Madrid es té una batalla d'una gran semblança en la que tingueren a Petrograt l'exèrcit roig. I a Petrograt fou, en la derrota tinguda pels blancs, on es jugà i es guanyà la victòria per l'exèrcit roig, ja que fou el principal factor en la victòria definitiva tinguda després.

A Espanya ens trobem que avui Madrid, es la ciutat cobeixada per les hordes feixistes. Però, Madrid, serà qui ens donarà la victòria, cavant a les seves portes el fossà dels feixistes.

I que més podem esperar nosaltres, que el poder dir als nostres germans de la U. R. S. S. que al cavar la fossa al feixisme, a les portes de Madrid, no so'ls la cavarem per les hosts del microbi Franco, si nó, de tot el Feixisme Internacional.

¡Companys! Camarades!

Visca el proletariat de la U. R. S. S.

Visca el Front Popular.

G.

Explotació col·lectivitzada del camp

La revolució promoguda pel feixisme i la reacció ha de portar forçosament un avenç social, en quantitat i qualitat directa al sacrifici que ha fet i fa la classe treballadora.

Tota la sang vessada en terres d'Espanya, roja i proletària ha d'ésser la llevor que ha de germinar en un nou estat de coses, igualant en tot el possible l'estat social dels homes que han tingut la disort de viure la conmoió més gran que ha conegut el món, en nostra civilització.

Es inútil tancar els ulls a la realitat. El poble, ha de passar la factura a les classes adinerades, als grans industrials i comerciants, i als terratinents potentats i classes mitjes que han estat recalitrants. Sabem de bona tinta, que cas que triufo el feixisme (ja sabem que nó) no s'ens agrairia l'estalvi de sang, que hem fet en la reraguarda, més nosaltres que estem acostumats a patir l'opressió i l'odi d'una societat injusta i despòtica que s'efonsa en aquesta revolució, per sempre més, tenim cor, i no volem que ens diguin sanguinaris. Volem fer en la reraguarda una revolució sanguinolenta. Ara bé, que no sens desaffi fent cap mena de resistència, en els avenços socials que estem disposats a fer en pro de la classe treballadora. La primera condició nostra es: No volem explotadors, ni explotats. Per tant no hi haurà ni senyors, ni esclaus. Ni amos, ni moços. Sols hi haurà Ciutadans, lliures i conscients, i cada ú ha de tenir el suficient per abastir les necessitats de la seva llar. Estem disposats a que la vida, sigui plàcida i agradable a tothom, i no consentirem que el benestar sigui sols patrimoni dels «potentats» en perjudici de la classe treballadora. Fòra, les Societats Anònimes i Comanditaries. Fòra, els burgesos. Es precis portar la revolució al camp.

S'ha reunit en nostra Vila, una comissió formada per homes de bona voluntat, i estem segurs que tal volta els ha faltat una orientació practica per portar endevant la seva tasca.

Nosaltres, volem donar-los la nostra modesta opinió, i creiem que nostra veu ha d'ésser

ser escoltada. Voldriem que els ex-propietaris es fessin carrec del nostre consell, i els obrers que no extremesin la seva conducta. Tots som fills del poble, i l'entesa no ha d'ésser gens dificil, si hi ha bona voluntat.

Problema dificil es solventar la qüestió del camp. Més dificil encara donada la incomprensió de molta gent, més hem de fer una afirmació, que hem sentit per boca del representant del Conseller d'Agricultura, en l'acte del Victoria de Diumenge passat: La terra, no és de ningú. Serà tal volta de l'Ajuntament, del Sindicat Agricol, o bé de qualsevol persona juridica, més no hi ha cap raó que sigui de una persona natural.

L'home produeix el fruit amb el seu esforç, per tant, el que deu apropiarse l'home, es dit fruit.

Hi ha diverses formes de remunerar l'esforç de l'home, en el seu treball agricola. El sistema excelent, i que a la teoria es el millor, es el «col·lectiu. Mes posat a la practica, ha fracasat rotundament a tot arreu. Podeu preguntar-ho als pagesos de tots els pobles d'Espanya que han probat dita col·lectivització.

Per tant, nosaltres hem de buscar un sistema, que respecti absolutament l'iniciativa particular, i també que complegui als que aspirin a conrear la terra col·lectivament. Podriem dir-ni nosaltres, un «sistema mix».

Per fer-ho es absolutament imprescindible que calculem la terra que necessita una familia, per viurer desahogadament del seu treball. Suposem que siguin vint jornals, entre secá i horta. Allavors és, absolutament, que fem dins de la vila dues classificacions.

Pagesos que tinguin baix el seu conreu més de vint jornals, i els que en tinguin menys.

Els que tenen menys de vint jornals, s'els ha d'adjudicar la terra que els faci falta per arribar a tenir «un lot complet».

Els que tinguin més de vint jornals, forçosament han de colectivitzar les finques entre els treballadors i el que actuava de propietari, no ha d'ésser més que una altre treballador, entre ells designaran un director o delegat de l'ex-

plotació agrícola i s'assignaran un sou mínim, pel manteniment de la seva família, i a final d'exercici es repartiran els guanys de la seva explotació. Seguint amb això forma idèntica a la que practiquen els tallers i indústries col·lectivitzades.

Al col·lectivitzar una explotació agrícola, passen a formar part de la col·lectivitat els fruits, i el metàlic que tingui l'ex-propietari, i si càs aquest no estigui d'acord d'entrar a la col·lectivització, se li designarà un «lot» de terrenys per conrear directament, però, deura facilitar els atuellts de treball, els animals, i el metàlic pel cultiu i pagament de jornals dels «lots» adjudicats als treballadors.

La Comissió d'agricultura deuria de fer l'assentament de tots els jornalers de Bellpuig en llur terreny, i aquests quedarien en llibertat per explotar el terreny, ja sigui en col·lectivitat mixta, o ja sigui lliurement. Tant els que tinguin «lots» col·lectius o lliures, poden unir-se i conjuntament fer una explotació col·lectiva, que podrà desenvolupar-se d'acord amb les normes de la Conselleria d'Agricultura.

Deu estudiar-se la part econòmica de l'assumpte, més, encara que a primera vista hi hagi complicacions, aquestes amb una obra revolucionària poden solucionar-se a base de crèdits avalats pels conreadors, facilitant les pessetes la caixa de crèdit agrícol de la Generalitat, mitjançant informe favorable de l'Ajuntament i Sindicat agrícola.

Les organitzacions Sindicals U. G. T. i C. N. T. deurién facilitar a la Comissió una rel·lació dels obrers afiliats que desitgen conrear la terra, i ells un cop s'els adjudiqui llurs «lots» podran col·lectivitzar-se o no, ja que això lliurement ells poden escollir el que més adient creguint en el seu temperament.

Es absolutament precís que tots els treballadors, acceptin el «lot» que en justícia els correspongui, ja que els jornalers restaran suprimits en tot el nostre terme.

Per tenir dret a exigir un lot, caldrà acreditar que porten més de sis mesos de residència en Bellpuig.

Per fer les feines comunals, o de l'Ajuntament, com és la reparació de camins, neteja de sèquies, etc. etc. La Corporació popular designarà els treballadors que siguin necessaris per mitjà de sorteig, entre els agricultors de Bellpuig, i farán les feines que calgui, pagantlos-hi els jornals a 7'35 Pts. o bé al que s'estipuli, i sin són jornalers col·lectivitzats, deuran ingressar a la col·lectivització llur import. Càs contrari el ingrés quedarà a benefici propi.

Amb voluntat ferma, i honrades, és pot solventar el problema agrícola en nostra Vila, i els agricultors quedaran redimits mercés al sacrifici intens que ha fet i està fent la classe treballadora.

Forum.

EUROPA ENVERS ESPANYA

S'ha donat i es dóna el cas més extraordinari que hagi succeït mai a la Història jurídica dels pobles.

Les rel·lacions entre pobles que, constitueixen nacionalitats independents l'una de l'altra, es regula per mitjà d'un nombre de lleis que uns països i altres es comprometen a respectar i fer respectar, bassats en principis indiscutibles de moralitat i justícia humana i que constitueixen el Dret Internacional.

Aquests principis jurídics són absolutament necessaris pel desenvolupament dels estats, ja que ens és completament imprescindible sostindre rel·lacions amb els altres, si-

guin del caire que siguin, puix un aïslament complet no's possible malgrat els polítics britànics que ho propugnen.

Europa ha arribat a un punt en què es veu dividida en dos parts, l'una absolutament oposada —i no solament oposada, si nó enemiga— de l'altra. Dues grans corrents polítiques circulen per les terres europees: L'una, el règim dictatorial o de força; l'altra, els règims democràtics o de llibertat. Són dues corrents existents i potents que esdevindrà un dia en que toparan, ja que el xoc es inevitable i l'hem d'acceptar amb tota la serenitat que ens pot proporcionar la consciència clara

d'aquest fet inevitable i imprescindible de deturar Espanya, país que instaurà legal i democràticament la República, que ens donà un govern sortit del sufragi, o sigui, de la voluntat del seu poble, que és el tipus de govern legal, no solament interior sinó exterior, ja que demostra que compta amb la confiança dels seus habitants; es trova amb que uns militars i uns polítics, no volen acceptar la valentat sobirana d'un poble, sublevant-se i encenent una guerra civil, per combatre i enderrocar el Govern llegítim. El Govern lluita i defensa, com és el seu deure, les institucions que el poble li manar que el defensés al conferir-li la seva confiança. Es a dir, a Espanya es troven dos camps, l'un representant fidedigne de la voluntat popular, Govern legal, reconegut per les potències estrangeres. L'altre uns facciosos, insurrectes, que volen enderrocar la legalitat, per bastir una situació política al seu gust, sense la confiança del poble, ni l'ampar de la justícia i la llei.

¿Quina és la reacció experimentada per les potències estrangeres, en particular, de les democràcies europees, llevat d'una excepció molt honrosa? Una reacció que indica el grau de pànic que sofreixen. França, la gran democràcia, el gran país lliberal, amb govern socialista, recolçat per un govern socialista, recolçat per un Front Popular, proposa un pacte de «no intervenció» o de neutralitat en els assumptes d'Espanya, prohibint el lliurament d'armes i demés al govern llegítim de la nació espanyola. Anglaterra, signa tot seguit aquest pacte i les demés potències la segueixen.

¿Les dues corrents existents a Europa accepten i acaten per igual les clàusules existents en aquest pactat? No. Mentre's unes el respecten, altres, les del govern dictatorial, proporcionen tota classe de material i estres de guerra als sublevats, insurrectes espanyols, donant-se el cas extraordinari que el

bloqueix so'ls existeix per un govern i el pacte de no ingerència es un pacte de favor per uns rebels que volen enderrocar la voluntat popular representada pel govern legal de la República.

¿Com ha estat possible això? Per la política, a totes llums equivocada de França i Anglaterra, que ja permeteren que es consumés el crim incalificable d'Abissínia, i, ara no'ls amoïna que es repeteixi amb Espanya, i tot, motivat per la por d'una guerra, que es creuen evitar passant la vergonya de no ésser fidels als seus principis, però, que malgrat això, no evitaran.

Els discursos de Hitler i de Mussolini són peces inflamades d'ordre bel·lic, que cada un serveix per afegir llenya a la gran foguera que espera solament una espurna de foc, per incendiar-se i consumir en ella a tot el millor d'una civilització.

Aquesta política seguida pels Estats democràtics es una convulsió enorme dels principis jurídics que segueixen les relacions intercacionals. Aquesta es la taca més gran que s'ha llençat damunt França i Anglaterra, i per això la Pàtria del Proletariat, la U. R. S. S. donant-se compte de l'error, denuncia el tractat i amenaça amb deslligar-se d'ell i proseguir l'actuació d'Alemanya i Itàlia, però afavorint el govern legal de la República.

L'actuació d'aquestes potències no cessarà ja que els seus afanys imperialistes militars, a l'una, pel tractat de Versalles que la disposei de tot i a l'altra pel seu excés de població que fa que necessiti noves terres i a més que per això, per la campanya que venen fent ambdós caps de govern, que els ha portat a un terreny del que ja no poden retrocedir.

I aci hi ha exposat, companys, el panorama d'Europa en el que no's veu més que negres nuvols precursors de la tempesta més grant que coneixent els segles.

J. Vallés Rapallo.

¡A DELANTE!

En oscuros tiempos las prédicas del Corán encendieron a los hijos de Mahoma y España fué, el dique donde se estrelló el poder del fanatismo musulman. Dura misión y dura lucha

la de nuestros abuelos por su libertad. En aquella ocasión salvamos a Europa de la codicia del Islam.

Nos sobraron energias para asombrar a

mundo poco después con el descubrimiento y colonización de un gran imperio como jamás se pudiera pensar. Dimos nueva sabiduría al mundo y nuestra gesta dió nueva vida a todo.

Tanto sacrificio nos agotó y pedimos un descanso en las tareas de la humanidad. Esta voluntaria reclusión llegó a hacer creer a un gran ambicioso que España sería fácil colonia para el sueño de su Imperio. Vana ilusión porque despertamos de nuestro letargo con inusitada energía. El heroísmo español había hecho dar el primer traspás al pretendido emperador europeo de la Edad Moderna. La soberbia napoleónica hizo su crisis en España y remitió. Con ello habíamos salvado a Europa de un negro imperialismo.

El destino nos ha deparado a nosotros ahora la más alta misión que pudiera encomendarse a un pueblo alguno de la humanidad. Debemos percatarnos de esta grandeza y hacernos dignos de ella. Necesitamos también que el mundo vea en nosotros la hidalguía que siempre hemos derrochado.

La situación es clara: El Mundo se salva con la democracia española o la más negra tiranía volverá a reinar sobre la tierra. La vergonzosa abyección hará fracasar todas las conquistas de la civilización y la vida será lo que fué cientos de años atrás.

A la clase trabajadora incumbe la alta misión de salvar con su sangre los principios de la libertad humana. Las otras estaban educadas en ambiente que cercena todas las iniciativas.

Camaradas: Daros cuenta de lo que eso significa. Meditad. Estudiar en el fondo de vuestra conciencia. No sois luchadores de la libertad española? No seais en esto tan humildes, levantad bien la cabeza, mirad muy alto; sois los salvadores de la libertad humana. Al fin de vuestra lucha con vuestra victoria está la liberación, la nueva vida. Vuestra derrota es la ruina de la civilización. Es la muerte mas vergonzosa e infame.

Camaradas: No creéis obstáculos a la lucha; tened siempre buena voluntad y firme proposito, no creais al que deprime vuestro ánimo con pobres narraciones, sois más, mucho más que él. No olvidéis sin embargo que si ganaran los suyos no pasaríais de ser su víctima. No queráis, con ridículo suficiencia, ser

mandones de ocasión, es más agradable la alta satisfacción de la disciplinada obediencia, consciente, que no ciega como ellos predicán. Tiempo habrá para discutir después sobre esta tierra que es nuestra vida. En cambio no he creído nunca lo de las charlas entre los muertos.

Hermanos del mundo entero, ayudadnos eficazmente a forjar vuestra salvación. El destino nos ha reservado la dura prueba de ser el eje de esta gran convulsión, pero nosotros la aceptamos complacidos si nos miráis con cariño y simpatía y no con indiferencia. Pensad que todos amamos la vida porque somos muy humanos y como vosotros sentimos y queremos. La daríamos satisfechos porque creemos que nuestro sacrificio no ha de ser estéril. La culpa y vergüenza será vuestra si por vuestra cobardía ante el tirano que os oprime no nos sabeis ayudar a tiempo. Y cara pagareis la deserción de vuestros deberes porque odian los poderosos como nos aborrecen a nosotros. Nuestra derrota, si cayésemos, sería vuestro exterminio dentro de poco. La realidad se impone y es mas fuerte que todas las consideraciones; No lo penseis muchos pues el tiempo apremia: Escoged.

Adelante camaradas: A la lucha. Cantad vuestros himnos que serán de victoria. Vacilais? Os asalta una duda? Ya sé qual es; ¿La muerte? ¡Que importa! Es descanso. La vida del esclavo es vivir muriendo. Vale más la otra.

Como todo llamamiento es el mio inflamado en estas hora de peligro. Debemos vencer contra todos los obstáculos. Si no venciéramos ¡ah camaradas!..... que pocos podrian contar su derrota.

Un camarada.

AVENÇ

acull a les seves pàgines tot el que sigui en defensa de l'obrèr i pagès.

Companys! Subscriviu-vos-hi

COMERCIANTS! INDUSTRIALS!
Anunciant a «AVENÇ»

augmentareu vòstres VENDES

DIVAGACIONS DEL MOMENT

Famolencà la grapa de la guerra ha destroçat Espanya.

Al crit «arriba Espanya», es va regant el seu fèrtil terreny amb sang jove, que farà brollar una nova societat.

Al crit «arriba Espanya», mercenaris estrangers, feixistes criminals van segant nostre jovent, deixant el desconhort en llars, pobles i Ciutats.

Aquesta serà sens dupte la darrera invasió dels barbars per nostra terra, i el caball d'Atila es imitat pel borrarxo Queipo. Pobre Espanya si tingués la dissort de caure en mans mercenaries.

Els facciosos, et fan anomenar «nacionalistas» (?). On és el seu nacionalisme? On és l'amor que senten per sa terra?. On és el respecte que mereixen les nostres institucions democràtiques? On és la doctrina predicada des de fa set segles per ells?.. Que han fet amb tants segles de dominació sobre les conciències i voluntats de les classes treballadores del país?.....

Diu que l'home es fill dels seus actes. Analitzem els seus.

Repasem la història i so'ls veurem, intrigues, persecucions, segrestaments i cap obra cultural.

En lloc de fer escoles que il·luminessin nostres intel·ligències, feien grans edificis, superbs com ells, amb petits finestrals, i per fer los mes foscos, vidres de colors i darrera encara persianes túpides.

Dins dels mateixos, ciris encesos, on les tenebres encara es fan menys reals, i on l'imaginació dels creients, fanàtica, famélica i te-

morenca feia en sa imaginació veurerombres, com si fossin els seus avantpassats, que demanesin mises, responsos,.. que en definitiva eren quantiosos ingressos a les arque del clero.

Exhempes de contribució, exhempes de pagaments de drets reals, als cinquanta anys de funcionar una «església» en un lloc determinat, eren duenyos i amos d'hisendes i conciències.

Aquell capital paralizat, era el que feia que l'economia del país anés minvant, els jornals anaven encarestin, i la vida cada dia es feia mes difícil..... i dia tras dia... mes tras més... any per any... i segle darrera segle la seva negra conciència anava extenent el seu domini «omnipotent» damunt la Societat, corcada que ara està finint victima de la seva cobdicia i de l'inconciència de no comprendre els anhels de justícia del proletariat.

Espanya, mare de nacions, un cop més està cridada a desempenyar un primer paper en el plà de la política social del món, la que amb les seves armes va dominar a mig món, ara amb la seva revolució, amb el seu sacrifici imposarà una nova economia i estructuració social.

Ciudadans, Espanya pareis una nova vida! El seu part es un crit d'angoixa. Nosaltres som fills seus. Ajudem a la mare, trenquem les tradicions injustes. Fem escoles amb amples naus i esplèndids finestrals.

Que el sol de la nostra Vida, entre de ple en nostres esperances, i en les intel·ligències de nostres fills.

Visca la República. Visca la revolució. Endavant. Endavant.

Wart.

Assemblea de remolaxers de les comarques de Lleida i Urgell

El proppassat dia primer del corrent a les 3 de la tarda es celebrà al Teatre Victòria, una assemblea de remolaxers de les comarques de Lleida i Urgell, organitzada pel Sindicat Agricol de Bellpuig.

Assisti delegats de quasi tots els pobles de les dues comarques.

La sala del teatre estava completament atapada de pagesos desitjosos de posar en clar l'assumpte de la remolatxa.

L'Assemblea la presidi el Company Simó, Director dels Serveis tècnics de la Conselleria d'Agricultura, el que portava la representació del Conseller.

Es dona començ a l'acte, en el qual des-

pres de parlar el company president del Sindicat Agricol de Bellpuig, Pijuan, es cedeix la paraula, al company Planes de la Comarcal de Lleida. Aquest exposa en que el dia abans es varen reunir a Bellpuig mateix, el Control Obrer de la fàbrica, el Sindicat Agricol de Bellpuig i la Comarcal de Lleida, i tenint la satisfacció d'assabentar l'haver arribat en un acord, exposat el qual pel mateix orador, demana si per l'assemblea es aprovat. L'Assemblea acorda l'acceptació de l'acord pres pels tres organismes. A continuació fan ús de la paraula, però ja en caràcter de parlament o conversa els companys, Palaciñ de la Unió de Rabassaires de Lleida; Zulueta, Diputat a les

Corts; Gené, Diputat també per les Corts i fent el resum de l'acte el company Simó, acabant aquest, donant unes salutacions del Conseller d'Agricultura i que de l'Assemblea l'hi portarà les seves salutacions.

Tots els oradors que feren ús de la paraula, foren ovacionats en diverses parts dels discursos.

Sapt.

El Socors Roig Internacional

l'única organització d'ajuda antifeixista

Hom ha parlat tant del Socors Roig Internacional que sembla innecessari gairebé parlar-ne. Hom sap prou bé què és aquesta organització? Hom ha escampat prou els seus postulats generosos? No, no han estat prou escampats, a casa nostra, els seus postulats, i per tant, encara no es coneix a bastament tot el bé que pot rendir als antifeixistes el Socors Roig Internacional. En canvi, els eternals desprestigiadors, han escampat les seves tèrboles intencions d'una manera encoberta i arguciosa. Cal, doncs, que nosaltres aprofitem l'ocasió per a desfer equívocs i posar a la vista de tots la missió del Socors Roig Internacional.

El Socors Roig Internacional és una organització d'ajuda antifeixista, sense partit, al servei, però, de tots els partits i organitzacions d'aquesta tendència. Tingué ocasió de palesar el seu desinterés i la seva autoritat durant el bienni negre, que ajudà companys de totes les tendències antifeixistes, sense que mai no els demanés el partit que pertanyien.

El Socors Roig Internacional, a bastament conegut arreu del món pels seus treballs en pro dels antifeixistes perseguits, és el que amb la seva experiència de catorze anys de lluita i de formació, corregint defectes, ha lograt per a la qüestió d'ajuda una unitat eficient, responsable i revolucionària que mai no havia tingut. Salvant algunes imprevitzacions necessàries a la seva marxa progressiva ha demos-

trat que, en la lluita contra el feixisme, té la línia clara, concreta i eficaç per a ensorrar-lo.

El Socors Roig Internacional, que accepta a les seves fileres tots aquells que lluiten contra el feixisme en totes les seves perniciosos manifestacions de de qualsevol camp, i treu els seus mitjans econòmics dels membres i simpatitzans de la seva organització que coticzen una mòdica quantitat, segons els usos i cosums de cada país.

El Socors Roig Internacional és partidari de la unificació en aquesta branca de la lluita contra el feixisme, i ha fet moltes crides a tots els partits antifeixistes per a aconseguir-la. Avui de nou s'adreça al poble de Catalunya en general i a tots els partits polítics i organitzacions sindicals, en particular, per tal d'unir i fer més eficaç a casa nostra l'ajuda als antifeixistes caiguts i llurs famílies en la lluita contra el feixisme. Cal que ens capacitem que després de la guerra hem d'assegurar la pau i procurar esmortuir els seus efectes depriements. Per a que això sigui, convé que tots els antifeixistes posin tot el que calgui de la seva part per a assolir-ho. Nosaltres donarem tot el nostre escalf i tot allò que calgui per a que el més aviat possible sigui una realitat viva i fecunda aquesta ànsia de tots els antifeixistes.

Visca la unitat en l'ajuda! Visca el Front Únic antifeixista!

Per avui dia 8 a les cinc de la tarda, al Saló Victoria, s'organitza un gran acte pel Socors Roig Internacional possant-se en escena l'obra dramàtica,

EL CRIST MODERN

obra en cinc actes i nou quadres, magistralment interpretada per l'Agrupació del Socors Roig Internacional

En els entreactes es farà una Conferència explicant l'obra social que està fent arreu del món el Socors Roig Internacional. Hi prendran part,

Ignaci de Inza i Tudanca i Mercé Sauch

Advocat de l'Estat

Mestressa Nacional

i altres camarades. ¡Obrer Camperol. No hi manqueu.

EL COMITE.

NOTICIES LOCALS

Aquests dies han visitat la nostra redacció els companys que han vingut del Front de Madrid, després de donar-los-hi uns dies de descans. Els companys són els següents: Llorenç Capdevila; Jaan Santiveri; Ignaci Castelló; Francesc Pollina; Jaume Juncosa; Mateo Bosch; Ramon Esteve; Joan Torra; continuat després de passar uns dies entre nosaltres a incorporar-se a la columna que perteneixen, juntant-se amb dits companys els següents Felip Santiveri; Ramon Vilà; Ramon Pinent.

—Ha estat format a la nostra Vila el Comitè Local del Socor Roig Internacional, compost pels companys següents: Secretari General; Eladi Ginestà; Secretari de Propaganda i Agitació, Atanasi Valldaura; Secretari de Finances (caixer) Argemiro Tosca; Secretari polític, Ignasi Torra i Vocals, Antoni Roig i Victorià Mateu.

—Han ingressat a la Columna de Regulars

del Poble, els companys següents: Joan Roig Targa, Francesc Caelles Sauch, Isidre Bosch Batlle, Ramon Fabregat Sesé, Joan Bertran Codina i Francesc Fernandez Font

—Per l'Ajuntament s'està construint una tuberia d'aigua potable, des del carrer de la Font, passant pel de l'Hospital, Basa fins a la Bomba de l'aigua, treient-se la que hi havia prop del escorxador, hi ha que es creu serà de més d'utilitat la nova.

—El dia 31 del propassat mes d'Octubre morí la mare dels nostres companys Antoni Segura i Ramon. Acompanyem a la família en el mes sentit condol.

—Pel grup Femení de la nostra Entitat Avenç Republicà s'han construït roba pels milicians que lluiten al Front per la nostra llibertat. I els companys de la C. N. T., han lliurat a companyes roba, les quals han treballat amb gran entusiasme en la construcció de sergeis també pels milicians del Front.

Impremta i Llibreria Popular - Bellpuig

COMPANYS: Compreu a les cases que ens anuncien, ja que ells són els que ens donen un apoi per a què el nostre periòdic, tingui vida

DOLCERIA LA PALMA
Francesc Font. Bellpuig ♦ Telèfon, 16

TURRONS
DE TOTES CLASSES

ESPECIALITAT DE LA CASA

TURRÓ A LA CREMA

Neules ♦ Xampanyans ♦ Licors ♦ Vins generosos

BUTLLETÍ

DE L'AJUNTAMENT DE BELLPUIG

INGRESSOS

	Pessetes		Pessetes
<i>Existència en Caixa</i>	34.270'93	<i>Suma anterior.</i>	63.856'29
Multa Felip Bosch Batlle.	25'00	Josep Jounou Vilalta . . .	300'00
Incautat de Josep Vidal Cañelles .	4'40	Josep Jounou Vilalta . . .	300'00
Ordi mitger monges . . .	133'20		
		Contribució millo-	
		res urbanes:	
Repartiment extraor-		Manel Font Rius . . .	1200'00
dinari:		Joan Canales Canales . . .	324'00
Hereus Josep Campanera . . .	422'40	Josep M. ^a Sala Timoneda . . .	1000'00
Ramon Elies Mata . . .	118'57	Ramon Elies Mata . . .	500'00
Jaume Guasch Sentañez . . .	1604'90	Josep Vidal Llobet . . .	225'00
Jaume Vilamajor Batlle . . .	298'60	Antoni Ramon Gilabert . . .	390'00
Vidua Francesc Pujol . . .	673'30	Josep Gabernet Sala . . .	900'00
Francesc Martí Esqué . . .	250'00	Jaume Mirada Salmons . . .	500'00
Antoni Clarissó Canela . . .	300'00	Magi Sanfeliu Gassol . . .	2500'00
Pere Aubach Marimon . . .	300'00	Vidua Jaume Berengue Canela . . .	100'00
Pere Aubach Marimon . . .	197'00	Hereus Jesus Coca Galitó . . .	250'00
Ramon Miró Oller . . .	100'00	Donatiu Josep Mata Pujol . . .	5016'00
Francesc Berengue Arqué . . .	40'00	Blat incautat Torre Hostal Nou . . .	587'50
Josep Bertrand Batlle . . .	950'00	Per la guarda d'un camió . . .	55'00
Josep Capdevila Felip . . .	1040'80	Trobats Escola S. Creu . . .	17'50
Bonaventura Marsinyach . . .	1000'00	Venda despulles devallament Plaça	
Ramon Gorgues Altisent . . .	29'30	República . . .	1175'35
Ramon Vidal Reñé . . .	250'00	Venda vi verdures i altres fruits . . .	395'00
Carles Capdevila Martí . . .	275'00	Arbitri claveguera Miquel Ribé	
Josep Cots Bosch . . .	500'00	Bargalló . . .	25'00
Casimir Esquius (Fàbrica) . . .	1549'80	Josep Sanfeliu Mulet, (brigada	
Josep M. ^a Sala Timoneda . . .	1893'20	investigació) . . .	180'00
Francesc Soler Fabregat . . .	2587'50		
Joan Canales Canales . . .	599'40	Pagament repartiment	
Miquel Marimon Guach . . .	1300'00	extraordinari:	
Germans Pollina . . .	3168'25	Manel Fonts Rius . . .	998'10
Francesc Font Tapies . . .	840'12	Josep Bertran Batlle . . .	800'00
Josep Gabernet Sala . . .	173'87	Ramon Capdevila Monné (compra	
Magi Sanfeliu Gassol . . .	3827'60	diversos generes) . . .	68'50
Ramon Sala Mata . . .	199'90	Recaptat Cine Victoria funció 6	
Salvador Aubach Marimon . . .	101'50	de Setembre . . .	366'70
Germans Pollina . . .	4831'75		
<i>Suma i segueix.</i>	63.856'29	<i>Suma i segueix</i>	82.029'94

	Pessetes		Pessetes	
<i>Suma anterior.</i>	82029'94	<i>Suma anterior.</i>	86637'75	
Recaptat partit futbol 13 Setemb.	161'75	Contribució millo- res urbanes:		
Ítem. Cine victoria 13 Setembre.	244'30			
Multa flequer C. Angel Guimerà .	25'00			
Ramon Sanfeliu compra segon plaç aigua potable	25'00		Magi Juncosa Perulles	800'00
Subvenció Hospital de sang	1876'00		Vidua Joan Pastó	75'00
Venda fruita i deversos	123'50		Donatiu Sebastià Duch Salissi	5000'00
			Blat venut torra Sanrama.	1208'25
			Venda despulles cases Plaça 19 de Juliol	434'15
			Ingrés carn de porc	1080'70
			Subvenció Hospital	1148'00
Contribució Reparti- ment extraordinari:		<i>Suma i segueix</i>	96.383'85	
Francesc Soler Fabregat.	233'10			
Bonaventura Marsinyach.	500'00			
Casimir Esquius.	1000'00			
Magi Juncosa Perulles	419'16			
<i>Suma i segueix.</i>	86637'75			

Donatius en la Subscripció oberta per l'Ajuntament

en pro de les víctimes del feixisme

<i>Suma anterior.</i>	2 077'30
X. X.	10'00
Enric Martí	5'00
Josep Martí	5'00
Jaume Rubió	5'00
Antoni Sauch	5'00
Ramon Bergadà	5'00
Josep Armengol Roca	5'00
Jaume Pla	58'00
Ramon Pont	5'00
Dolors Juncosa	15'00
Jaume Bassangé	10'00
Josep Carrascó	10'00
<i>Suma i segueix.</i>	2.225'30

Comissió Proveïments

Per la Comissió de Defensa Interior d'aquest Ajuntament ha estat incautat a un comerciant de Belianes per no acatar les seves ordres, donades per la Comissió de proveïments, i per a burlar el mateix passava d'amaçat el següent gènere per transportar-lo a Barcelona a fi de poder fer un negoci favulós.

Els gèneres són els següents:

1 quilo i mig de carn de moltó.
20 de carn de porc.
20 d'embutits.
8 de cansalada.
60 de mongetes.
18 conills.
1 quartera i mitja de caragols.

Dits gèneres han estats entregats per la Comissió de Proveïments d'aquesta Vila, a la Comissió de Proveïments de l'Ajuntament de Lleida.

UN GEST HUMANITARI

Un ciutadà de la nostra Vila, ha fet entrega a l'Ajuntament de 66 ptes., per a que siguin entregades 33 a Josep Targa Roig i les restants a Josep Armengol Borràs; la qual cosa ha estat feta tot seguit.

Donem les gràcies de part dels individus esmentats, al generós ciutadà.